

RF 3143. .2024

Interpretacja indywidualna

Wójt Gminy Kobierzyce działając na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383), po rozpatrzeniu wniosku podatnika (.....) z dnia 28 września 2023 r. o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego oraz po uchyleniu interpretacji indywidualnej nr RF.3143.62.2023 z dnia 5 grudnia 2023 r. przez Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 18 czerwca 2024 r. sygn. akt: I SA/Wr 101/24

stwierdzam

że, stanowisko podatnika przedstawione we wniosku z dnia 28 września 2023 r. (data wpływu do Urzędu Gminy) o wydanie w jego indywidualnej sprawie, pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego „w przedmiocie czy obiekty w postaci wiat i palarni spełniają definicję obiektów małej architektury” **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie

W dniu 28 września 2023 r. (data wpływu do tut. urzędu) do Urzędu Gminy Kobierzyce wpłynął wniosek (.....) w którym zwrócił się do tut. organu podatkowego w trybie art. 14j §1 ustawy Ordynacja podatkowa o wydanie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa podatkowego w jego indywidualnej sprawie.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest spółką prawa handlowego będącą podatnikiem podatku od nieruchomości. Zgodnie z wpisem w Krajowym Rejestrze Sądowym, przedmiotem jej przeważającej działalności jest produkcja baterii i akumulatorów (PKD 27.20.Z).

Wnioskodawca jest w posiadaniu gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, na których zlokalizowane są liczne wielokubaturowe budynki produkcyjne i magazynowe. Kubatura dużej części budynków zdecydowanie przekracza 100.000 m³. Powierzchnia zabudowy budynków to kilka - kilkanaście, w niektórych przypadkach nawet kilkadziesiąt tysięcy metrów kwadratowych.

Dodatkowo Spółka wskazuje, że znajduje się w posiadaniu obiektów takich jak tzw. wiaty śmietnikowe, przystankowe, parkingowe (dalej łącznie jako: Wiaty) oraz palarnie. Obiekty te Spółka wykazuje do

opodatkowania podatkiem od nieruchomości jako budowle o wartości poniżej 50.000 tysięcy złotych każda.

Wnioskodawca wskazuje, że cechami charakterystycznymi ww. obiektów są w szczególności:

- wymiary nieporównywalnie mniejsze niż położonych obok nich budynki produkcyjnych, magazynowych i administracyjnych - powierzchnia pojedynczej Wiaty/palarni nie przekracza 25 m², a kubatura nie przekracza 75 m³;
- mocowanie do podłoża za pomocą metalowych kotew (bezpośrednio do kostki brukowej lub bloczków/kostek fundamentowych) lub brak mocowania w przypadku wiat śmietnikowych;
- wykonanie z lekkich konstrukcji:
 - o wiat śmietnikowych głównie z profili metalowych i blachy,
 - o palarni i wiat przystankowych z profili drewnianych z przepierzeniami lub z plastiku,
 - o wiat parkingowych z profili metalowych;
- posiadanie niezamkniętej konstrukcji - wiaty parkingowe są otwarte ze wszystkich stron, wiaty przystankowe i palarnie są otwarte z co najmniej jednej strony, natomiast wiaty śmietnikowe posiadają przerwę pomiędzy przegrodami pionowymi a dachem;
- służyć utrzymaniu porządku i celom rekreacyjnym.

W związku z przedstawionym powyżej opisem stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego, Wnioskodawca zwrócił się z pytaniem czy obiekty w postaci Wiat i palarni spełniają definicję „obiektów małej architektury” w rozumieniu art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (dalej: **UPB**), a co za tym idzie nie stanowią przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości w świetle przepisu art. 2 ust. 1 w związku z art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 19 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (dalej: **UPiOL** ?

Zdaniem Wnioskodawcy obiekty w postaci Wiat i palarni należy zakwalifikować jako obiekty małej architektury w rozumieniu przepisu art. 3 pkt 4 UPB, wobec czego nie podlegają one opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości w świetle przepisu art. 2 ust. 1 w zw. z art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 UPiOL jako budowle czy budynki.

Wnioskodawca wskazał, że stosownie do treści art. 2 ust. 1 UPiOL opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

1. grunty;
2. budynki lub ich części;
3. budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.
- 4.

Zgodnie z kolei z przepisem art. 1a ust. 1 pkt 2 UPiOL budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Dodatkowo wskazać należy na przepis art. 3 pkt 1 UPB, z którego wynika, że obiekt budowlany to:

- a) budynek,

- b) budowla,
- c) obiekt małej architektury,

wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Powyższe regulacje określają konkretne kategorie obiektów budowlanych, które podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Tym samym obiekty małej architektury w ogóle nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. W literaturze przedmiotu wprost wskazuje się, iż *przez obiekty małej architektury należy rozumieć niewielkie obiekty, a w szczególności: kultu religijnego (kapliczki, krzyże przydrożne, figury), posągi, wodotryski i inne obiekty architektury ogrodowej oraz obiekty użytkowe służące do rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku (piaskownice, huśtawki, drabinki, śmietniki). Obiekty małej architektury nie podlegają opodatkowaniu, ponieważ nie są ani budowlami, ani też budynkami* [por. L. Etel (red.) Podatek od budynków, budowli i gruntów, Komentarz praktyczny, Warszawa 2022, s. 76

Jak wynika ze stanu faktycznego wniosku, Spółka jest w posiadaniu Wiat i palarni. W pierwszej kolejności należałoby zatem ustalić czy nie stanowią one budynków w świetle przepisów UPiOL oraz UPB, a następnie (dopiero gdy na gruncie przedmiotowych przepisów dany obiekt nie stanowi budynku) należałoby rozważyć czy dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości stanowią one obiekt małej architektury. Na samym końcu natomiast można analizować czy stanowią one budowle.

Wskazać należy, że w wyroku Trybunału Konstytucyjnego (dalej: **TK**) z dnia 13 grudnia 2017 r., sygn. akt SK 48/15 sprecyzowano uniwersalne zasady (metodologię) kwalifikacji poszczególnych obiektów budowlanych dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Naczelny Sąd Administracyjny (dalej: **NSA**) w wyroku z dnia 26 czerwca 2018 r., sygn. akt II FSK 2573/16 wyjaśnił, że *W uzasadnieniu orzeczenia Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że zarówno na gruncie prawa budowlanego, jak i na gruncie ustawy o podatkach lokalnych żaden budynek nie może być jednocześnie budowlą, a żadna budowla nie może być jednocześnie budynkiem, przy czym pierwszeństwo ma zawsze kwalifikacja danego obiektu jako budynku. Definicja pojęcia budowli, zawarta zarówno w prawie budowlanym, jak i w ustawie o podatkach lokalnych, przewiduje jednoznacznie, że budowlą jest obiekt budowlany nie będący budynkiem lub obiektem małej architektury. Oznacza to z konieczności, że najpierw trzeba ustalić, czy dany obiekt należy zakwalifikować jako budynek albo obiekt małej architektury, a dopiero później można rozważyć jego kwalifikację jako budowli. Wprowadzenie dodatkowego zastrzeżenia do definicji pojęcia budynku i - konsekwentnie - do definicji pojęcia obiektu małej architektury, zgodnie z którym nie mogą być one budowlą, byłoby nie tylko zbędne, ale wręcz niedopuszczalne.*

Zgodnie zatem z przepisem art. 1a ust. 1 pkt 1 UPiOL budynek stanowi *obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach*. Jeśli zatem dany obiekt budowlany

będzie trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, posiadał fundamenty oraz dach, to będzie on wówczas budynkiem (jako przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości) niezależnie od jego przeznaczenia i funkcji. Jednakże w oparciu o zaistniały stan faktyczny, Wnioskodawca wskazuje, że cechami charakterystycznymi Wiat i palarni są między innymi:

- mocowanie do podłoża za pomocą metalowych kotew (bezpośrednio do kostki brukowej lub bloczków/kostek fundamentowych) lub brak mocowania w przypadku wiat śmietnikowych;
- wykonanie z lekkich konstrukcji:
 - o wiat śmietnikowych głównie z profili metalowych i blachy,
 - o palarni i wiat przystankowych z profili drewnianych z przepierzeniami lub z plastiku, o wiat parkingowych z profili metalowych;
- posiadanie niezamkniętej konstrukcji - wiaty parkingowe są otwarte ze wszystkich stron, wiaty przystankowe i palarnie są otwarte z co najmniej jednej strony, natomiast wiaty śmietnikowe posiadają przerwę pomiędzy przegrodami pionowymi a dachem;

Ponad wszelką zatem wątpliwość Wiaty oraz palarnie nie stanowią budynków w świetle przepisów ła ust. 1 pkt 1 UPiOL w zw. z art. 3 pkt 2 UPB, z uwagi na ich cechy konstrukcyjne, tj. brak odrębnych fundamentów i/lub przegród budowlanych wydzielających je z przestrzeni.

Jak wskazano wcześniej, zgodnie z zasadami kwalifikacji obiektów do podatku od nieruchomości w drugiej kolejności należy rozważyć czy Wiaty oraz palarnie mogą stanowić obiekty małej architektury.

Wnioskodawca wskazuje na przepis art. 3 pkt 4 UPB, który stanowi, iż przez obiekt małej architektury należy rozumieć niewielkie obiekty, a w szczególności:

- a) kultu religijnego, jak: kapliczki, krzyże przydrożne, figury,
- b) posągi, wodotryski i inne obiekty architektury ogrodowej,
- c) użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, jak: piaskownice, huśtawki, drabinki, śmietniki.

Ustawodawca w powyższym przepisie zawarł otwarty katalog obiektów małej architektury, jednakże należy mieć na uwadze, iż zasadniczym kryterium kwalifikującym dany obiekt do obiektu małej architektury jest jego funkcja i wielkość. Pojęcie obiektu małej architektury jest pojęciem szerokim, albowiem definicja legalna wymienia jedynie przykładowe obiekty. Kryteria, na podstawie których powinno się zaliczyć dany obiekt do kategorii obiektów małej architektury jest przede wszystkim jego niewielki rozmiar [tak wyrok WSA w Poznaniu z dnia 12 października 2022 r., sygn. akt IV SA/Po 446/22. Wobec czego, aby móc zakwalifikować dany obiekt jako małą architekturę, powinien on odpowiadać wymiarom zbliżonym do obiektów wymienionych w przepisie art. 3 ust. 4 UPB, ale jednocześnie spełniać odpowiednią funkcję. Zgodnie z przyjętą przez orzecznictwo regułą interpretacyjną, przy ocenie i kwalifikacji innych obiektów do kategorii obiektów małej architektury, należy uwzględniać podobieństwo rodzajowe i wspólne cechy.

Powyższy pogląd został potwierdzony w orzecznictwie sądów administracyjnych, przykładowo w jednym z najnowszych wyroków NSA z dnia 22 lutego 2023 r., sygn. akt II OSK 2885/21 wskazano, że *Zdaniem Sądu w tym składzie trafnie w wyroku z 13 grudnia 2016 r., i OSK 1528/15 (LEX nr 2227698) wywodzono, że wspólną cechą wszystkich obiektów małej architektury stanowią ich niewielkie rozmiary, lista obiektów z art. 3 pkt 4 uPb nie jest wyczerpująca i do obiektów małej architektury można zaliczyć także inne obiekty, poza wyraźnie w nim wymienionymi, jednak mogą to być jedynie obiekty niewielkie i rodzajowo podobne do tych, które zostały wymienione w art. 3 pkt 4 uPb.*

Podobne stanowisko znajduje odzwierciedlenie w wyroku NSA z dnia 17 października 2017 r., sygn. II OSK 680/17, w którym sąd podkreślił, iż *Organ odwoławczy miał na względzie, że ustawowa definicja obiektu małej architektury ma charakter otwarty, gdyż wyliczenie z art. 3 pkt 4 Prawa budowlanego wyznacza jedynie zakres znaczeniowy tego pojęcia, co oznacza, że do obiektów małej architektury mogą zostać zaliczone jedynie obiekty posiadające właściwości analogiczne, co obiekty wymienione w tym przepisie (...). W judykaturze prezentowane jest również stanowisko, w świetle którego kwestia oceny ustawowego określenia "mała architektura" jako odpowiednio dookreślającego ten specyficzny obiekt budowlany może być w pewien sposób zrelatywizowana przez rozmiary i charakter otoczenia, a także przez pełnioną funkcję zabudowy na danym terenie. Wskazuje się, wobec tego, że pojęcie małej architektury jest związane, obok gabarytów, m.in. z funkcją pewnej specyficznej użyteczności, zarówno o wymiarze materialnym, jak i niematerialnym.* Powyższe również potwierdził NSA:

- w wyroku z dnia z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II OSK 19/15 oraz
- w wyroku z dnia 13 grudnia 2016 r., sygn. akt II OSK 1528/15.

Tym samym w orzecznictwie sformułowano wskazówki pomocne w dokonaniu oceny, czy konkretny obiekt ma cechy obiektu małej architektury. Podstawowym kryterium umożliwiającym zakwalifikowanie obiektu do małej architektury jest jego niewielki rozmiar. Do stwierdzenia, że dany obiekt jest niewielki znaczenie ma jednak nie tylko określenie jego wymiarów (wysokości, szerokości, długości), ale także umiejscowienie ich w konkretnej przestrzeni, w tym porównanie wysokości otaczających budowli oraz zasięgu terenu, na którym ma być ten obiekt posadowiony [tak wyrok WSA w Poznaniu z 12 października 2022 r., sygn. akt IV SA/Po 446/22]. Kolejnym kryterium kwalifikacji powinno być przeznaczenie obiektu, tj. ustalenie, czy koresponduje ono z przeznaczeniem jednej z kategorii obiektów wymienionych w art. 3 pkt 4 UPB [tak wyrok NSA z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II OSK 19/15]. Jednocześnie należy, również wziąć pod uwagę rodzaj przyjętej konstrukcji i użytych materiałów (konstrukcja ciężka, betonowa czy lekka, ażurowa), zastosowanych przy jego budowie technik budowlanych.

W konsekwencji powyższego Wnioskodawca wskazuje, iż w jego ocenie zarówno Wiaty jak i palarnie znajdujące się na terenie całego terenu Spółki są obiektami niewielkich rozmiarów z uwagi na nie tylko na ich bezwzględne/rzeczywiste niewielkie wymiary (nieprzekraczające kilku metrów w każdym z wymiarów, tj. wysokość, szerokość i długość), ale także w odniesieniu ich wielkości do innych obiektów usytuowanych w ich przestrzeni. Wnioskodawca na terenie swojego kompleksu produkcyjnego

posiada bowiem szereg wielkokubaturowych hal produkcyjnych i magazynowych. Porównując rozmiar Wiat i palarni do głównych budynków produkcyjnych Spółki można zauważyć, iż wielkość wiat czy palarni to zdecydowanie mniej niż promil kubatury głównych budynków produkcyjnych. Ponad wszelką zatem wątpliwość Wiaty i palarnie w zderzeniu z ww. obiektami są obiektami nieznacznych rozmiarów, jednocześnie zmontowanymi z lekkich, ażurowych elementów, nietrwale przytwierdzonymi do podłoża, co oznacza, iż muszą być one traktowane jako obiekty małej architektury w rozumieniu przepisów UPiOL i UPB.

Pojęcie małej architektury jest związane, obok gabarytów, także z funkcją pewnej specyficznej użyteczności, która polega m.in. na umożliwieniu korzystania z takiego obiektu dla celów np. porządkowych. Przede wszystkim obiekty małej architektury najczęściej stanowią elementy dekoracyjne lub konstrukcje o charakterze użytkowym, które uzupełniają większą kompozycję architektoniczną lub przestrzenną i służą konkretnym celom użytecznym. Co więcej, należy również wziąć pod uwagę fakt, iż obiekty małej architektury pełnią funkcje o charakterze nieuciążliwym i pobocznym w stosunku do korzystania z danej nieruchomości [por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 29 września 2021 r., sygn. akt II SA/Gd 300/21]. Niewątpliwie zatem takim też celom służą Wiaty i palarnie.

Konsekwentnie, w ocenie Wnioskodawcy analizowane obiekty budowlane w postaci Wiat oraz palarni należy potraktować jako obiekty małej architektury zgodnie z definicją zawartą w przepisie art. 3 pkt 4 UPB. Cel, jakiemu służą, tj. utrzymanie porządku potwierdzają, iż wypełniają one definicję obiektów małej architektury. Stanowisko Spółki znajduje potwierdzenie w wyrokach sądów administracyjnych, przykładowo:

- *Do rzetelnej oceny, czy dany obiekt spełnia kryteria obiektu małej architektury konieczne, może się okazać pomocnicze ustalenie rodzaju przyjętej konstrukcji i użytych materiałów (konstrukcja ciężka, betonowa czy lekka, ażurowa), zastosowanych przy jego budowie technik budowlanych, a także celu jego powstania. Obiekty małej architektury pełnią funkcje o charakterze nieuciążliwym i pobocznym w stosunku do korzystania z danej nieruchomości [por. WSA w Poznaniu z 12 października 2022 r., sygn. akt IV SA/Po 446/22];*
- *Z definicji o charakterze zakresowym, zawartej w art. 3 pkt 4 Prawa budowlanego wynika, że wspólną cechą wszystkich obiektów małej architektury stanowią ich niewielkie rozmiary. Wprawdzie definicja ta nie wymienia w sposób wyczerpujący wszystkich rodzajów takich obiektów, jednak wyraźnie wskazuje na obiekty kultu religijnego, obiekty architektury ogrodowej oraz obiekty służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku (śmietniki). Lista obiektów nie jest przy tym wyczerpująca i niewątpliwie do obiektów małej architektury można zaliczyć także inne obiekty, poza wyraźnie w niej wymienionymi. Należy jednak mieć na względzie, że mogą to być jedynie obiekty niewielkie i rodzajowo podobne do tych, które zostały wymienione w art. 3 pkt 4 Prawa budowlanego. Obiekt będący przedmiotem niniejszej sprawy nie posiada zaś cech obiektu małej architektury zarówno z uwagi na jego rozmiary, jak i funkcję rekreacyjną, którą pełni [por. wyroki WSA w Gdańsku z dnia 26 kwietnia 2023 r., sygn. akt II SA/Gd 846/22, II SA/Gd 1038/22].*

Końcowo należałoby przytoczyć stanowisko wyrażone przez wrocławski sąd administracyjny, który kompleksowo wyjaśnił, iż zdaniem Sądu kwalifikacja obiektu jako obiektu małej architektury powinna przebiegać z jednoczesnym uwzględnieniem ogólnego kryterium "niewielkości" oraz przede wszystkim w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego w sprawie oraz otoczenia, w jakim znajduje się obiekt. Podkreślić należy, że kryterium decydującym o kwalifikacji danego obiektu jako obiektu małej architektury nie jest sposób mocowania do podłoża, a jest nim wielkość obiektu. W orzecznictwie przyjmuje się, iż stwierdzenie, że dany obiekt jest "niewielki" wymaga nie tylko określenia jego bezwzględnych wymiarów (wysokości, szerokości, długości), ale także odniesienie wielkości tego obiektu do jego usytuowania w konkretnej przestrzeni. Istotne może okazać się także zwrócenie uwagi na rodzaj przyjętej konstrukcji, np. konstrukcja ciężka, betonowa, czy lekka, ażurowa. Nieprecyzyjna definicja "obektu małej architektury" powoduje, że należy ją interpretować indywidualnie do danego stanu faktycznego. Organy obu instancji uznając, że obiekty są obiektem małej architektury, nie rozważyły czy ich wielkość, otoczenie w jakim się znajduje oraz sposób wykonania pozwalają uznać go za "niewielki" [por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 29 marca 2019 r., sygn. akt I SA/Wr 1245/18].

Mając na uwadze powyższe Wnioskodawca wskazuje, iż obiekty w postaci Wiat i palarni spełniają definicję „obektów małej architektury” w rozumieniu art. 3 ust. 4 ustawy UPB, a co za tym idzie nie stanowią przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości jako budowle w myśl przepisu art. 2 ust. 1 w związku z art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 UPiOL Jest to stanowisko spójne z faktem, iż analiza definicji budowli z art. 1a ust. 1 pkt 2 UPiOL w zw. z art. 3 pkt 3 i 9 UPB prowadzi do konkluzji, iż obiekty w postaci Wiat oraz palarni nie odpowiadają żadnemu z typów budowli, a także nie zostały również umieszczone w art. 3 pkt 3 UPB jako wzorce budowli oraz nie zostały określone w innych przepisach budowlanych lub załączniku do przedmiotowej ustawy.

Reasumując, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że:

obiekty w postaci Wiat i palarni należy zakwalifikować jako obiekty małej architektury w rozumieniu przepisu art. 3 pkt 4 UPB, wobec czego nie podlegają one opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Rozpoznając wniosek w świetle przedstawionego stanu faktycznego organ podatkowy uznał stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe.

Organ podatkowy zgadza się z interpretacją przepisów przedstawioną przez Wnioskodawcę i uznaje ją za własną. W niniejszej sprawie należy wziąć pod uwagę ugruntowane orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego jak i Wojewódzkich Sądów Administracyjnych.

Artykuł 2 ust. 1 UPiOL wskazuje, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

1. grunty;
2. budynki lub ich części;
3. budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z kolei z przepisem art. 1a ust. 1 pkt 2 UPiOL budowla to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Przepis art. 3 pkt 1 UPB wskazuje, że obiekt budowlany to:

- a) budynek,
- b) budowla,
- c) obiekt małej architektury,

wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Powyższe regulacje określają konkretne kategorie obiektów budowlanych, które podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Tym samym obiekty małej architektury w ogóle nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 22 lutego 2023 r., sygn. akt II OSK 2885/21 zdaniem Sądu w tym składzie trafnie w wyroku z 13 grudnia 2016 r., i OSK 1528/15 (LEX nr 2227698) wywodzono, że wspólną cechą wszystkich obiektów małej architektury stanowią ich niewielkie rozmiary, lista obiektów z art. 3 pkt 4 uPb nie jest wyczerpująca i do obiektów małej architektury można zaliczyć także inne obiekty, poza wyraźnie w nim wymienionymi, jednak mogą to być jedynie obiekty niewielkie i rodzajowo podobne do tych, które zostały wymienione w art. 3 pkt 4 uPb.

Podobne stanowisko znajduje odzwierciedlenie w wyroku NSA z dnia 17 października 2017 r., sygn. II OSK 680/17, w którym sąd podkreślił, iż Organ odwoławczy miał na względzie, że ustawowa definicja obiektu małej architektury ma charakter otwarty, gdyż wyliczenie z art. 3 pkt 4 Prawa budowlanego wyznacza jedynie zakres znaczeniowy tego pojęcia, co oznacza, że do obiektów małej architektury mogą zostać zaliczone jedynie obiekty posiadające właściwości analogiczne, co obiekty wymienione w tym przepisie (...). W judykaturze prezentowane jest również stanowisko, w świetle którego kwestia oceny ustawowego określenia "mała architektura" jako odpowiednio dookreślającego ten specyficzny obiekt budowlany może być w pewien sposób zrelatywizowana przez rozmiary i charakter otoczenia, a także przez pełnioną funkcję zabudowy na danym terenie. Wskazuje się, wobec tego, że pojęcie małej architektury jest związane, obok gabarytów, m.in. z funkcją pewnej specyficznej użyteczności, zarówno o wymiarze materialnym, jak i niematerialnym. Powyższe również potwierdził NSA:

- w wyroku z dnia z dnia 18 października 2016 r., sygn. akt II OSK 19/15 oraz
- w wyroku z dnia 13 grudnia 2016 r., sygn. akt II OSK 1528/15.

Wnioskodawca posiada palarnie oraz wiaty, które posiadają niewielkie kubatury, a zatem jako obiekty małej architektury nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Niniejsza interpretacja udzielona jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę.

Pouczenie

Od niniejszej interpretacji przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Wójta Gminy Kobierzyce (Urząd Gminy w Kobierzycach Al. Pałacowa 1, 55-040 Kobierzyce). Skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie Wójta Gminy Kobierzyce, do usunięcia naruszenia prawa. Termin do złożenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa wynosi 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o treści wydanej interpretacji. Termin na wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wynosi 30 dni od dnia doręczenia stronie odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ takiej odpowiedzi nie udzieli, w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa.

